

НИКОЛАЙ ХАЙТОВ
КОЙ ЗА КАКВО ОХКА

chitanka.info

Монах Партений, един от средновековните иноци, писал и преписвал някакво четвроевангелие в хиляда триста и не знаей коя си година, по времето на не знаей кой си владика и цар. Писал, преписвал, а сетне напреки на полето на книгата драснал нещо и за себе си, което започва с три пъти „ох“.

„Ох, ох, ох! Аз, многогрешният, нищожният монах Партений, дете писах и преписах «сия книгу» по нареждане на господина господина еди-кой си...“ и разказва по-нататък как му било студено на пръстите, докато писал и преписвал, как му били изтръпнали краката от дългото седене кръстом ноги и нямало какво да яде, та му донесла някоя си вдовица зелена чорба, нахранил се сиромашът преписвач и събрал нови сили да преписва.

От това охкал монах Партений.

А пък аз — от какво? Ако трябва и аз да охна, трябва да напиша десет пъти „ох“. Ох! от безполезни заседания; Ох! от интервюта, от критически реалисти и структуралисти; от модернисти; от гениални, от простащи... от недомаслени редактори.

Ох! от струпани години мношко; от ходатайства; от кариеристи и клеветници; от прегорели крушки и котлони; от доброжелатели... Три пъти „ох“ от кариеристи и завистници!

Ох! от дъждовете, дете не спират; от сухото лято, дете не идва... От слънчевите ерупции, дете карат света да се извива като риба върху жар. От гърмящи въртолети. Ох! от автомобили и мотоциклети...

Ох, ние клетки съвременници на техническата цивилизация...

А на оня, щастливеца Партений, само дете му е било студено!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.